

Rudolf Steiner

ΚΑΡΜΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

GA237 & GA238

ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ

ΤΟΜΟΣ ΙΙ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΤΡΑ

Τίτλος: **Καρμικές σχέσεις - Τόμος II**

Υπότιτλος: Εσωτερικές μελέτες

Τίτλος πρωτοτύπου: Karmic Relationships - Volume III & Volume IV

Το κείμενο στην Αγγλική γλώσσα μεταφράστηκε από σύντομες αναφορές που δεν αναθεωρήθηκαν από τον Rudolf Steiner. Τα πρωτότυπα κείμενα των διαλέξεων περιλαμβάνονται στον πρώτο τόμο από τη σειρά με τίτλο Esoterische Betrachtungen karmischer Zusammenhänge στην πλήρη έκδοση των έργων του Rudolf Steiner.

Αριθμός καταλόγου βιβλιογραφίας: GA237 & GA238

Ομιλητής: Rudolf Steiner

Εικόνα εξωφύλλου: James Barry

Μετάφραση: Κύκλοι Πνευματικής Επιστήμης

Επιμέλεια κειμένου: Κύκλοι Πνευματικής Επιστήμης

Επιμέλεια έκδοσης: Γεράσιμος Κατραμάδος

ISBN: 978-960-6830-85-3

Εκδόσεις ETRA®

Ευεργετών 7, Π. Φάληρο, 17563

τηλ/fax: 210 9811753

www.etra.gr - etrapublishing@gmail.com

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή περιληπτική, η κατά παράφραση ή διασκευή απόδοση της μετάφρασης του βιβλίου με οποιονδήποτε τρόπο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη.

Στο τέλος της ζωής του ο Rudolf Steiner ανέλαβε το καθήκον του ιδιαίτερου πεπρωμένου του, το οποίο ήταν να φέρει στη Δύση μια γνώση της μετενσάρκωσης και του κάρμα. Για να το κάνει αυτό, έδωσε πάνω από ογδόντα διαλέξεις το 1924, στις οποίες αποκάλυψε ρητά και συγκεκριμένα τα πεπρωμένα διαφόρων ατόμων από τη μια ζωή στην άλλη, προκειμένου να δείξει πώς λειτουργούν οι γενικοί νόμοι του κάρμα σε μεμονωμένες περιπτώσεις. Αποκάλυψε επίσης πολλές λεπτομέρειες των καρμικών ρευμάτων των μελών της Ανθρωποσοφικής Εταιρείας. Αυτοί οι τόμοι αποτελούν μια ανυπολόγιστη συμβολή στην κατανόηση της μετενσάρκωσης και του κάρμα, και στα καθήκοντα της Ανθρωποσοφικής Κοινότητας σε σχέση με τον Αρχάγγελο Μιχαήλ.

Το έργο του Ανθρωποσοφικού Κινήματος ουσιαστικά είναι να μας γνωστοποιήσει κόσμους που μας περιβάλλουν κάθε στιγμή. Κόσμους στους οποίους ζούμε, αλλά για τους οποίους δεν γνωρίζουμε τίποτα υπό κανονικές συνθήκες.

Η Ανθρωποσοφία δεν θέλει να μας γνωστοποιήσει κόσμους οι οποίοι είναι μακριά μας, δηλαδή κόσμους που μας είναι απρόσιτοι. Θέλει να μας φέρει πιο κοντά με τους κόσμους εκείνους που μας επηρεάζουν και μας περιβάλλουν. Ωστόσο, αυτοί οι κόσμοι είναι άγνωστοι για μας επειδή δεν διαθέτουμε τα όργανα εκείνα που θα μας επιτρέψουν να τους παρατηρήσουμε.

Προς το παρόν, το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να ενημερώσουμε για τους κόσμους αυτούς τους ανθρώπους. Μπορούμε μόνο να επισημάνουμε και να ενθαρρύνουμε τους ανθρώπους να συμμετέχουν σε δραστηριότητες που θα «ξεκλειδώσουν» τα όργανα εκείνα που θα τους επιτρέψουν να αντιληφθούν αυτούς τους υψηλότερους κόσμους.

~ Rudolf Steiner

GA 88 : *Über die astrale Welt und das Devachan*

Βερολίνο, 28 Οκτωβρίου 1903

Σχετικά με τις δημοσιεύσεις των διαλέξεων του Ρούντολφ Στάινερ

ΤΗ ΒΑΣΗ για την ανθρωποσοφικά προσανατολισμένη πνευματική επιστήμη αποτελούν τα γραπτά έργα του Ρούντολφ Στάινερ (1861-1925). Παράλληλα ο ίδιος από το έτος 1900 ως το 1924 έδωσε πάρα πολλές διαλέξεις, τόσο δημόσιες, όσο και για τα μέλη της αρχικά θεοσοφικής και μετά ανθρωποσοφικής εταιρείας. Ο ίδιος δεν ήθελε αρχικά οι ελεύθερα δοθείσες διαλέξεις να τυπωθούν σε γραπτό λόγο, επειδή όσα ανακοινώθηκαν προφορικά δεν ήταν προορισμένα για γραπτό λόγο. Επειδή όμως πολλές διαλέξεις καταγράφονταν από ακροατές και κυκλοφορούσαν σε γραπτά όλο και αυξανόμενα με ελλείψεις και λάθη, απεφάσισε να βρεθεί μια λύση σ' αυτό. Αυτήν την αποστολή ανέλαβε η Μαρία Στάινερ φον Σίβερ (σύζυγος του Ρούντολφ Στάινερ). Αυτή ανέλαβε να συγκεντρώσει τα στενογραφημένα κείμενα, να γίνει η απαραίτητη επιμέλειά τους και να εκδοθούν. Επειδή όμως ο ίδιος ο Ρούντολφ Στάινερ λόγω έλλειψης χρόνου ελάχιστα τέτοια γραπτά μπόρεσε να διορθώσει, ζήτησε στις εκδόσεις όλων των διαλέξεών του, τις οποίες δεν πρόλαβε να διορθώσει, να αναφέρεται η επιφύλαξη του: «Να υποτίθεται ότι τα κείμενα που δεν έλεγξα μπορεί να έχουν λάθη.» Μετά τον θάνατο της Μαρίας Στάινερ (1867-1948) ξεκίνησε σύμφωνα με τις υποδείξεις της η έκδοση των απάντων του Ρούντολφ Στάινερ. Το παρόν βιβλίο αποτελεί μέρος αυτών των απάντων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

GA 237

1. Εισαγωγή στη μελέτη του κάρμα	17
2. Οι δυνάμεις της καρμικής προετοιμασίας στον Κόσμο	33
3. Οι πνευματικές βάσεις της ανθρωποσοφικής προσπάθειας	49
4. Η ψυχική κατάσταση εκείνων που αναζητούν την Ανθρωποσοφία	63
5. Οι πνευματικές συνθήκες της εξέλιξης που οδηγούν στην Ανθρωποσοφική Κίνηση	77
6. Η Σχολή της Σαρτρ	91
7. Η νέα εποχή του Μιχαήλ	107
8. Η μάχη του Άριμαν ενάντια στην Αρχή του Μιχαήλ. Το μήνυμα του Μιχαήλ	125
9. Η είσοδος των δυνάμεων του Μιχαήλ. Ο καθοριστικός χαρακτήρας των ωθήσεων του Μιχαήλ	141
10. Οι Μιχαηλίτες: Η καρμική ώθησή τους προς την πνευματική ζωή. Η λειτουργία του Άριμαν στην πρώην Κοσμική και τώρα προσωπική Νοημοσύνη	155
11. Η εξέλιξη της Μιχαηλικής Αρχής ανά τους αιώνες. Το σχίσμα εντός της Κοσμικής Νοημοσύνης	171

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

GA 238

1η ΔΙΑΛΕΞΗ (Ντόρναχ 5/9/1924) 193

Η Ανθρωποσοφική Κίνηση και η Ανθρωποσοφική Κοινότητα. Καταστάσεις της ανθρώπινης συνείδησης σήμερα και σε προϊστορικούς χρόνους. Η ζωή του ονείρου. Οι χαοτικοί συμβολισμοί της εξωτερικής ζωής των αισθήσεων και οι αποκαλύψεις του πνευματικού κόσμου. Το νήμα του πεπρωμένου μας κατά τη διάρκεια της ζωής του ύπνου σε κοινωνία με θεϊκά πνευματικά όντα.

2η ΔΙΑΛΕΞΗ (Ντόρναχ 7/9/1924) 205

Το νήμα του κάρμα συνδέεται περισσότερο με τις εσωτερικές δυνάμεις της ψυχής, παρά με το εξωτερικό επάγγελμα ή τις εσωτερικές κλίσεις του ανθρώπου. Για να διερευνήσουμε το νήμα του κάρμα πρέπει να επικεντρωθούμε σε ορισμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της ζωής ενός ανθρώπου και στις λεπτότερες ποιότητες και χαρακτηριστικά του. Σλάιχ και Στρίντμπεργκ.

3η ΔΙΑΛΕΞΗ (Ντόρναχ 10/9/1924) 219

Οι κινητήριες δυνάμεις της παγκόσμιας ιστορίας και της ζωής δεν μπορούν να γίνουν κατανοητές όταν δεν βλέπουμε το πνευματικό υπόβαθρο που κρύβεται πίσω από τα εξωτερικά, φυσικά γεγονότα. Τα αποτελέσματα των προηγούμενων πολιτισμικών εποχών μεταφέρονται στις επόμενες μέσω των ιστορικών προσωπικοτήτων, αλλάζουν όμως μορφή κατά την πορεία. Μελετώντας την εξωτερική πλευρά δεν μπορούμε να αναγνωρίσουμε αμέσως αυτές τις ωθήσεις στη νέα τους μορφή, για αυτό πρέπει να γίνονται αντιληπτές ως ένα βαθύ εσωτερικό ρεύμα. Ο Χαρούν αλ-Ρασίντ και ο σύμβουλος του. Ο αραβισμός εισχωρεί στον πολιτισμό της Ευρώπης. Οι ατομικότητες του Αλεξάνδρου και του Αριστοτέλη συμπορεύονται με την εξέλιξη του Χριστιανισμού. Η 8η Οικουμενική Σύνοδος ως επίγεια αντανάκλαση ενός πνευματικού γεγονότος. Ο αρχαίος συμπαντικός Χριστιανισμός και η Στρογγυλή Τράπεζα του Βασιλιά Αρθούρου. Ο Μπαίκλιν. Η Σχολή της Σαρτρ. Ο Μπρουνέτο Λατίνι. Η προετοιμασία του ρεύματος του Μιχαήλ.

4η ΔΙΑΛΕΞΗ (Ντόρναχ 12/9/1924) 237

Η συνεχιζόμενη προετοιμασία του ρεύματος του Μιχαήλ μέσα από τις ατομικότητες των Χριστιανών Αριστοτελικών και Πλατωνικών. Ο Χριστιανισμός φωτί-

ζεται στη Σχολή της Σαρτρ μέσω παραδόσεων των αρχαίων Μυστηρίων. Η θεά Φύση. Οι πλανητικές Νοημοσύνες και οι πνευματικές δυνάμεις στους απλανείς αστέρες. Η ακτινοβολία της ζωντανής πνευματικότητας της Σχολής της Σαρτρ. Οι Πλατωνικοί εργάζονται μέχρι την εποχή της Σχολής της Σαρτρ και μετά κατεβαίνουν οι Αριστοτελικοί και διδάσκουν στο τάγμα των Δομινικανών. Η υπηρεσία του Μιχαήλ συνεχίζεται στον Σχολαστικισμό. Ο Rudolf Steiner και το τάγμα των Κιστερκιανών. Η Σχολή του Μιχαήλ στους υπεραισθητούς κόσμους την εποχή της συνειδησιακής ψυχής και στο ξεκίνημα του υλισμού στη Γη.

5η ΔΙΑΛΕΞΗ (Ντόρναχ 14/9/1924)

255

Η ατμόσφαιρα λυκόφωτος που επικρατεί στον Πλατωνισμό της Σχολής της Σαρτρ, ενώ από την υπεραισθητή Σχολή του Μιχαήλ γεννιούνται οι ωθήσεις για την πνευματική ζωή του μέλλοντος. Αυτές οι ωθήσεις λειτουργούν στη σημερινή Ανθρωποσοφική Κίνηση. Ο Ιουλιανός ο Αποστάτης.

6η ΔΙΑΛΕΞΗ (Ντόρναχ 16/9/1924)

269

Η ατομικότητα του Ιουλιανού του Αποστάτη - Χερτσελάιντε - Τύχο Μπράχε. Τα δαιμονικά είδωλα του Μπέικον. Μια υπεραισθητή Ιεροτελεστία στην αλλαγή 18ου/19ου αιώνα που ρέει προς τα κάτω με πραγματικές πνευματικές Ενοράσεις. Η έμπνευση που προέρχεται από την ατομικότητα του Ιουλιανού του Αποστάτη / Τύχο Μπράχε. Ο Σέλιγκκ. Ο Γιάκομπ Φροσάμερ. Το τέλος του αιώνα.

7η ΔΙΑΛΕΞΗ (Ντόρναχ 18/9/1924)

287

Η σημασία της γνώσης του κάρμα για την κατανόηση της γενικής εξέλιξης της πνευματικής ζωής. Τα άστρα είναι αποικίες πνευματικών όντων. Για να κατανοήσουμε το κάρμα πρέπει να ανακαλύψουμε τα πνευματικά μονοπάτια του ανθρώπου μεταξύ θανάτου και νέας γέννησης σε σχέση με τα όντα των άστρων. Οι δυσκολίες για τον σύγχρονο άνθρωπο να προσεγγίσει μια πραγματική σοφία των άστρων. Η ηγεσία του Μιχαήλ ανοίγει τον δρόμο για την πνευματική διερεύνηση του μονοπατιού του ανθρώπου μεταξύ θανάτου και νέας γέννησης και της διαμόρφωσης του κάρμα του. Η ένταση των εμπειριών στη ζωή μετά τον θάνατο. Ο χαρακτήρας του Στράντερ. Ο διαγωνισμός των βάρδων στο Βάρτμπουργκ. Χάινριχ φον Οφτερντίνγκεν.

8η ΔΙΑΛΕΞΗ (Ντόρναχ 19/9/1924)

301

Περαιτέρω παραδείγματα των λίγων ατομικότητων που όταν περιγράφουμε τις διαδοχικές επίγειες ζωές τους περιγράφουμε ταυτόχρονα και την ιστορία. Ένας

Ρωμαίος φιλόσοφος που ανήκει στη σχολή των Σκεπτικιστών στο τέλος του πρώτου χριστιανικού αιώνα. Καρδινάλιος Μαζαρίνος - Χέρτλινγκ, πάπας Γρηγόριος Ζ' - Ερνστ Χέκελ. Η Σύνοδος της Νίκαιας. Ο ερημίτης, η μοναχή, ο Βλαδίμηρος Σολοβιόφ.

9η ΔΙΑΛΕΞΗ (Ντόρναχ 21/9/1924)

315

Κατευθυντήριες γραμμές για την κατανόηση της πνευματικής ζωής της εποχής μας. Οι δυσκολίες στη μεταφορά πνευματικού περιεχομένου, μέσα από το παράδειγμα τεσσάρων ενσαρκώσεων μιας συγκεκριμένης ατομικότητας. Θωμάς Καμπανέλα - Όττο Βάινινγκερ. Στην ψυχή αυτής της ατομικότητας η παλαιότερη ζωή των οραμάτων και η πνευματική κοσμοαντίληψη παλεύουν με τον ορθολογισμό και τη διανοητικότητα της σύγχρονης εποχής..

10η ΔΙΑΛΕΞΗ (Ντόρναχ 23/9/1924)

331

Η χειραφέτηση της διανοητικότητας από τη βαθύτερη ψυχική οντότητα. Τα σημερινά ανθρώπινα σώματα που είναι εντελώς προσαρμοσμένα στον διανοητισμό υποχρεώνουν την πνευματικότητα που έρχεται από προηγούμενες εποχές να αποσυρθεί στο υποσυνείδητο. Ο μετασχηματισμός της σημερινής διανοητικότητας σε πνευματικότητα αποτελεί το καθήκον της Ανθρωποσοφίας, που πρέπει να λαμβάνει υπόψη τον ορθολογισμό της εποχής, ώστε ο άνθρωπος να βρει τον δρόμο των ιδεών και προς τα πάνω στο πνεύμα. Στα τέλη του 19ου αιώνα το πνευματικό στοιχείο στις ανθρώπινες ψυχές ήταν αποκλεισμένο και για να αποκαλυφθεί με οποιονδήποτε τρόπο έπρεπε να απομακρυνθεί από τον διανοητισμό. Άνθρωποι που αποσύρονται για να μην τους αγγίξει πολύ ο σύγχρονος διανοητισμός. Ο Πλάτων και η ατομικότητα που ξαναγεννιέται ως Γκαίτε. Πλάτων - Ροσβίτα - Σραίερ.

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΡΟΥΝΤΟΛΦ ΣΤΑΪΝΕΡ

(Ντόρναχ 28/9/1924)

347

Η ατομικότητα του Ηλία - Ιωάννη - Ραφαήλ - Νοβάλις (πρόλογος από τον Alfred Heidenreich).

353

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΑΡΜΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ GA240 - 3η ΔΙΑΛΕΞΗ

(Τόρμπει 21/8/1924)

363

Ο Μιχαήλ και η Κοσμική Νοημοσύνη. Η εμφάνιση του Χριστιανισμού. Το ρεύμα του Αρθούρου. Το ρεύμα του Γκράαλ. Η Σχολή της Σαρτρ. Αριστοτελισμός και Χριστιανισμός. Το κάρμα της Ανθρωποσοφικής Κίνησης.

ΚΑΡΜΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ GA240 - 6η ΔΙΑΛΕΞΗ

(Λονδίνο 27/8/1924)

379

Η ανάπτυξη του Χριστιανισμού σε σχέση με την Ανθρωποσοφική Κίνηση. Το Τίνταγκελ και τα μυστήρια της Ιέρνης. Ο Χριστός ως Ήρωας του Ήλιου - το ρεύμα του Αρθούρου. Το ρεύμα του Γκράαλ - ο Χριστιανισμός στις καρδιές των ανθρώπων. Η ώθηση του Μιχαήλ.

Γλωσσάριο GA 237

400

Γλωσσάριο GA 238

401

Βιογραφικό του Rudolf Steiner

402

Rudolf Steiner

ΚΑΡΜΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

GA237

ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ

ΤΟΜΟΣ ΙΙ

1. Εισαγωγή στη μελέτη του κάρμα Ντόρναχ, 1 Ιουλίου 1924

Για εσάς που μπορέσατε να βρεθείτε εδώ σήμερα, θα ήθελα να παρεμβάλω κάτι στις μελέτες που κάνουμε εδώ και καιρό. Αυτά που θα πω σήμερα θα διευκρινίσουν πολλά ζητήματα που μπορεί να ανακύψουν από όσα έχουμε επεξεργαστεί έως τώρα. Παράλληλα, θα ρίξουν φως στην ψυχική διάθεση του σημερινού πολιτισμού.

Για χρόνια έπρεπε να εφιστούμε την προσοχή σε ένα συγκεκριμένο χρονικό σημείο στην εξέλιξη του πολιτισμού που επικεντρώνεται κυρίως στην Ευρώπη. Αυτό το χρονικό σημείο βρίσκεται στον 14ο με 15ο αιώνα, στα μέσα περίπου του Μεσαίωνα. Πρόκειται για το σημείο της εξέλιξης της ανθρωπότητας όπου ξεκινά ο διανοητισμός¹ –όταν οι άνθρωποι αρχίζουν να δίνουν προσοχή στη νόηση, στη ζωή της σκέψης, καθιστώντας τη νόηση κριτή για το τι θα σκέφτεται και θα πράττει κανείς.

Δεδομένου ότι εμείς σήμερα βρισκόμαστε στην εποχή της νόησης, μπορούμε ασφαλώς να έχουμε μια καλή ιδέα για το τι είναι ο διανοητισμός. Αρκεί μόνο να ζούμε στη σημερινή εποχή για να αποκτήσουμε μια ιδέα αυτού που εμφανίστηκε στον πολιτισμό τον 14ο με 15ο αιώνα. Όσο για την ψυχική διάθεση που υπήρχε προηγουμένως, δεν είμαστε πλέον σε θέση να την αισθανόμαστε με τρόπο ζωντανό. Εκείνοι που μελετούν σήμερα την ιστορία γενικά προβάλλουν πίσω στο ιστορικό παρελθόν αυτό που βλέπουν στη σημερινή εποχή, ενώ δεν έχουν ιδέα για το γεγονός ότι οι άνθρωποι ήταν τελείως διαφορετικοί ως προς τον νου και το πνεύμα κατά τις εποχές πριν από τη σημερινή. Ακόμη και όταν διαβάζουν παλιά έγγραφα, σε αυτά δεν βλέπουν παρά μονάχα τον τρόπο σκέψης και την άποψη του παρόντος.

Στην πνευματική επιστημονική μελέτη πολλά πράγματα φαίνονται εντελώς διαφορετικά. Ας στρέψουμε το βλέμμα μας για παράδειγμα σε εκείνες τις ιστορικές προσωπικότητες που επηρεάστηκαν αφενός από

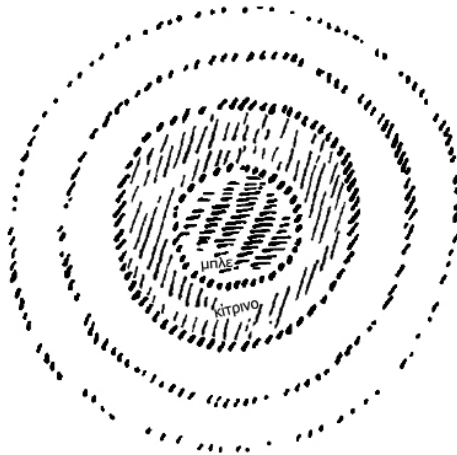
---

1 .Διανοητισμός ή νοησιαρχία (intellectualism) (ΣτΜ)

την πλευρά του Αραβισμού, από τον πολιτισμό της Ασίας –από αυτά που ζούσαν και εκφράζονταν στη θρησκεία του Μωαμεθανισμού– και αφετέρου από τον Αριστοτελισμό. Ας εξετάσουμε αυτές τις προσωπικότητες που έφτασαν με την πάροδο του χρόνου μέσω Αφρικής στην Ισπανία και επηρέασαν βαθιά τους στοχαστές της Ευρώπης μέχρι τον Σπινόζα και ακόμη πιο μετά. Δεν θα έχουμε καμιά πραγματική αντίληψη για αυτούς αν φανταζόμαστε την ψυχική τους διάθεση σαν των σημερινών ανθρώπων, με τη μόνη διαφορά ότι αγνοούσαν πολλά πράγματα που ανακαλύφθηκαν αργότερα –διότι γενικά, έτσι σκέφτονται σήμερα. Ολόκληρος ο τρόπος σκέψης και θεώρησης, ακόμη και εκείνων που έζησαν στο εν λόγω πολιτισμικό ρεύμα μέχρι τον 12ο αιώνα, ήταν εντελώς διαφορετικός από ό,τι σήμερα.

Σήμερα, όταν ο άνθρωπος σκέφτεται τον εαυτό του, αισθάνεται ότι αυτός είναι κάτοχος των σκέψεων, των συναισθημάτων και των ωθήσεων της θέλησης που οδηγούν σε δράση.

Πάνω απ' όλα ο άνθρωπος αποδίδει στον εαυτό του το «εγώ σκέφτομαι», το «εγώ αισθάνομαι» και το «εγώ θέλω».

Αλλά στις προσωπικότητες που αναφέρω τώρα, το «εγώ σκέφτομαι» δεν συνοδευόταν σε καμία περίπτωση από την ίδια αίσθηση που έχουμε εμείς σήμερα όταν λέμε «εγώ σκέφτομαι». Αυτό θα μπορούσε να το πει κανείς μόνο για το «εγώ αισθάνομαι» και για το «εγώ θέλω».